

ORDENANZA MUNICIPAL DE POSESIÓN E CUSTODIA DE ANIMAIS

Aprobada polo Pleno da Corporación o 27 de marzo de 2003.

Publicada no BOP de A Coruña o 25 de xuño de 2003.

A Lei 1/1993, do 13 de abril, da Xunta de Galicia, desenvolvida polo seu Regulamento aprobado polo Decreto 153/1998, do 2 de abril, fixa as disposicións de carácter xeral que rexen sobre a protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro.

Por outra banda, a Lei 50/1999, do 23 de decembro, publicada no Boletín Oficial do Estado número 307, do 24 de decembro, establece o réxime xurídico de posesión de animais potencialmente perigosos.

O Real decreto 287/2002, do 22 de marzo, polo que se desenvolve a Lei 50/1999, do 23 de decembro, sobre réxime xurídico da posesión de animais potencialmente perigosos.

Decreto 90/2002, do 28 de febreiro, polo que se regula a posesión de animais potencialmente perigosos na Comunidade Autónoma de Galicia e se crean os rexistros galegos de identificación de animais de compañía e potencialmente perigosos e de adestradores caninos.

Co fin de definir, como complemento das anteriores disposicións xerais, aqueles aspectos que se consideren específicos na aplicación de tales disposicións neste termo municipal e facendo uso das facultades que veñen dadas polo artigo 6 da Lei 5/97, do 22 de xullo, da administración local de Galicia, apróbase esta ordenanza que entrará en vigor unha vez cumpridos os trámites de exposición pública e transcorrido o prazo regulamentario a que se fai referencia nos artigos

70.2, en relación co 65.2 da Lei 7/85, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local.

A) Lexislación básica:

- Constitución española de 1978.
- Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local.
- Lei xeral de sanidade de 1986.

B) Lexislación específica:

- Lei 1/1993, do 18 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en cativeiro.
- Cans guía: Real decreto 3250/83, do 7 de decembro.
- Núcleos zoolóxicos: Orde do 30-07-80; Decreto 1119/75, do 24 de abril.

C) Lexislación subsidiaria estatal:

- Lei de epizootias, do 20 de decembro de 1952.
- Regulamento de epizootias. Decreto do 4 de febreiro de 1995.
- Orde do 5 de decembro de 1974, que inclúe a lexislación anterior en materia de recollida de cans.
- Orde do 14 de xuño de 1976, modificada pola Orde do 16 de decembro de 1976.

TÍTULO I

Obxectivos e ámbito de aplicación

Artigo 1

1. Esta ordenanza ten por obxecto establecer a normativa que regule as interrelacións entre as persoas e os animais domésticos, tanto os que conviven cos humanos como os destinados a actividades deportivas ou lucrativas, facendo compatible a coexistencia dos animais cos seres humanos coa prevención dos posibles riscos para a hixiene ambiental, a saúde e a seguridade de persoas, animais e bens.

2. Con tal finalidade, a ordenanza ten en conta tanto as molestias e perigos que poden ocasionar os animais como o valor da súa compañía para un gran número de persoas e a axuda

que poden prestar polo adestramento e a dedicación, como no caso dos cans guía, dos traballos de salvamento e de todos os demais en que os animais domésticos proporcionan aos humanos satisfaccións deportivas e de lecer.

3. Quedan excluídos desta ordenanza porque se rexen pola súa propia normativa:

- a caza, (agás os cans destinados a esta actividade),
- a pesca,
- a protección e conservación da fauna silvestre no seu medio natural,
- os touros e espectáculos taurinos tradicionais,
- a gandería entendida como cría de animais con fins de abasto,
- os animais destinados ao traballo, a proporcionar pel ou algún outro produto útil,
- cans e animais pertencentes ás forzas armadas, forzas e corpos de seguridade do estado, corpo de policía da comunidade autónoma, policía local e empresas de seguridade con autorización oficial.

Artigo 2

Para os efectos desta ordenanza enténdese por:

- Animais de compañía: todo animal posuído ou destinado a ser posuído polas persoas, especialmente no fogar, para servir de lecer e como compañeiro.
- Animal abandonado: todo animal de compañía que non teña fogar ou non se atope no fogar do seu propietario ou posuidor e non estea baixo control ou vixilancia.
- Animal salvaxe en cativeiro: todo animal que, vivindo ceibe pola súa condición, fose obxecto de captura no seu medio natural, manténdose nun grao absoluto e permanente de dominación.

- Animais potencialmente perigosos: considéranse animais potencialmente perigosos todos aqueles que, pertencendo á fauna autóctona ou alóctona, independentemente da súa condición, natureza, especie ou raza á que pertencen, e convivindo no contorno humano como animais domésticos ou de compañía, sexan susceptíbeis de ocasionar a morte ou lesións ás persoas ou a outros animais, ou de producir danos de certa entidade ás cousas.

- Comercio de animais de compañía: o conxunto de transaccións practicadas de forma regular e con fins lucrativos que impliquen a transferencia de propiedade destes animais.

- Cría e custodia comercial de animais de compañía: a que se practica con fins lucrativos.

- Microchip ou transponder: cápsula portadora dun dispositivo electrónico que contén un código alfanumérico identificativo susceptible de ser lido mediante un equipo lector específico.

Artigo 3

Sen prexuízo do esixido nas demais disposicións que sexan aplicables, as actividades que seguen, estarán suxeitas á obtención dunha licenza municipal previa nos termos que determina, de ser o caso, o Regulamento de actividades molestas, insalubres, nocivas e perigosas:

1. Os establecementos hípicas, sexan ou non de tempada, con instalacións fixas ou non, que garden cabalos para a práctica da equitación con fins deportivos, recreativos ou turísticos.

2. Os centros para animais de compañía destinados á reprodución, aloxamento temporal ou permanente ou á subministración de animais para vivir domesticados nas casas, principalmente cans, gatos e aves ou

outros cánidos destinados á caza e ao deporte, e que se dividen en:

- Lugares de cría: para a reprodución e subministración de animais a terceiros.
- Residencias: establecementos destinados a aloxamento temporal.
- Canceiras deportivas: establecementos destinados á práctica do deporte en canódromos.
- Fatos: establecementos destinados a gardar animais para a caza.

3. Centros ou agrupacións diversas non comprendidas entre os anteriores. Clasifícanse en:

- Paxareiras: para a reprodución ou a subministración de pequenos animais, principalmente pequenas aves, con destino aos domicilios.
- Subministradores de laboratorios: para a produción e a subministración de animais con fins de experimentación científica.
- Zoos ambulantes, circos e entidades asimiladas.
- Comercios dedicados á venda de animais de acuario ou terrario, como peixes, arácnidos ou réptiles.
- Instalacións dedicadas á cría de animais para aproveitamento da pel.

4. Se unha persoa física o xurídica ten dous o máis animais de compañía para criar con finalidades comerciais, deberá solicitar e obter a correspondente licenza das autoridades municipais.

TÍTULO II

Sobre posesión de animais

Capítulo I

Artigo 4

1. O posuidor dun animal, sen prexuízo da responsabilidade civil subsidiaria do propietario, será responsable dos danos, prexuízos e molestias que ocasione, excepto nos

casos de forza maior ou culpa exclusiva do damnificado.

2. Con carácter xeral autorízase a posesión de animais domésticos de compañía nos domicilios particulares, estando condicionada a que as circunstancias hixiénicas do seu aloxamento sexan óptimas, á ausencia de riscos no aspecto sanitario e á inexistencia de perigos ou molestias evitables para os veciños ou para outras persoas.

3. Con tal finalidade, desde as 22.00 ata as 8.00 horas prohibese deixar nos patios, terrazas, galerías ou balcóns, aves e animais en xeral que cos seus sons, ouleos ou cantos perturben o descanso ou tranquilidade dos veciños. No resto do día tamén deberán ser retirados dos lugares especificados polos seus propietarios ou posuidores cando, de maneira evidente, ocasionen molestias aos ocupantes do inmóbel ou inmóbeis veciños.

4. Os propietarios ou posuidores de animais estarán obrigados a proporcionarles alimentación abonda e axeitada ás características de cada animal.

5. O propietario ou posuidor dun animal estará obrigado a practicarlle as curas axeitadas que precise e a proporcionarlle os tratamentos preventivos de enfermidades e as medidas sanitarias que cumpran ou que, de ser o caso, a autoridade municipal e outros organismos competentes dispoñan.

6. Os animais afectados de enfermidades de declaración obrigatoria segundo a Lei do 20 de decembro de 1952 de epizootias deberán ser illados, proporcionándolles o tratamento axeitado e posíbel. De non haber tratamento deberán ser sacrificados por métodos eutanásicos que impliquen o mínimo sufrimento e

provoquen unha inmediata perda da consciencia. Este precepto será de aplicación tanto aos particulares como a aquelas entidades que ofrezan refuxio aos animais perdidos ou extraviados.

7. O número de animais que poden aloxarse en cada domicilio ou inmóbel poderá ser limitado pola autoridade competente con base en informes técnicos motivados e atendendo ás características da vivenda e á biomasa dos animais aloxados.

Artigo 5

1. O posuidor dun animal salvaxe en cativeiro é responsábel da súa protección e coidado, así como do incumprimento das obrigas previstas nesta ordenanza.

2. A posesión de animais en cativeiro procedentes de importación precisa un informe previo do organismo competente da Xunta de Galicia relativo ás condicións hixiénico-sanitarias do animal. Así mesmo, os animais que pertencen a algunha das especies recollidas no CITES, (Regulamento 3626/CEE do Consello, do 3 de decembro de 1982, relativo á aplicación na Comunidade do convenio sobre comercio internacional de especies ameazadas da fauna e flora silvestres) deberán posuír o seu correspondente pasaporte ou cartilla sanitaria.

3. Prohíbese a caza, captura, posesión, tráfico, comercio, venda e exhibición pública segundo o correspondente caso, tanto das especies adultas como crías, ovos e de todas as especies e subespecies ameazadas, independentemente da súa procedencia, salvo nos casos que regulamentariamente determine a autoridade competente.

4. Prohíbese a posesión de animais salvaxes perigosos para as persoas

fóra dos locais autorizados polo órgano competente da Xunta de Galicia, así como a súa circulación por lugares abertos ao público sen as medidas protectoras que se establezan, de acordo coas características de cada especie.

5. As medidas sanitarias e hixiénicas previstas nesta Ordenanza, así como as recollidas no artigo 9 da Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro, aplicaranse tamén aos animais salvaxes en cativeiro.

Artigo 6

1. Queda absolutamente prohibida a entrada e permanencia de animais en toda clase de locais dedicados á fabricación, venda, almacenamento, transporte ou manipulación de alimentos. Non obstante, en restaurantes, bares, cafeterías e similares, a entrada e permanencia de animais estará condicionada ao criterio do dono do establecemento sempre e cando non supoña ningún tipo de incomodidade ou molestia para os concorrentes, sendo o propietario do animal o responsábel dos seus actos.

2. Prohíbese a circulación e permanencia de cans e outros animais nas piscinas públicas durante a tempada de baño.

3. Queda prohibida a entrada de animais en espectáculos públicos deportivos e culturais, así como en recintos de práctica de deportes e de xogos infantís ou naquelas zonas que o Concello determine atendendo ás súas dimensións ou réxime de usos.

4. Autorízase o traslado de animais nos medios de transporte público, sempre e cando se realice en cestas ou gaiolas. No caso dos taxis queda a criterio do conductor. Ambos os casos estarán sempre condicionados a que sexan sostidos polos seus

donos de forma que non ocupen os asentos.

5. O transporte de animais en vehículos particulares realizarase de forma que non poidan perturbar a acción do conductor nin se comprometa a seguridade do tráfico e de acordo coas normas previstas no Código da circulación.

Artigo 7

En establecementos hoteleiros e pensións, a estadía de animais de compañía estará condicionada a unhas óptimas circunstancias hixiénicas de aloxamento e á inexistencia de calquera tipo de incomodidade ou molestia para os residentes. O propietario dos animais é, en todo momento, responsábel dos seus actos e deberá presentar a súa identificación acreditativa perante calquera axente da autoridade que o requira.

O acceso e permanencia dos animais en lugares comunitarios privados o nas súas dependencias, tales como sociedades culturais, recreativas ou similares, zonas de uso común de comunidades de veciños ou outras, estará suxeito ás normas que rexan nas ditas entidades.

Artigo 8

Quedan excluídos expresamente do preceptuado nos artigos 6 e 7 os cans guía que poderán circular libremente nos transportes públicos urbanos, así como acceder a calquera tipo de local, sempre que estean acompañados polo seu dono e posúan as condicións hixiénico-sanitarias e de seguridade que se prevé na normativa sectorial aplicable.

Artigo 9

1. As persoas agredidas por animais darán inmediatamente conta do feito ás autoridades sanitarias.

2. O propietario ou posuidor do animal agresor terá que presentarse ao servizo municipal achegando o documento de identificación e cantos datos poidan servir de axuda á persoa lesionada, aos seus representantes e ás autoridades sanitarias que o soliciten.

3. O propietario ou posuidor do animal agresor responderá administrativamente por non adoptar as medidas de protección fixadas nesta ordenanza, e asumirá os gastos que, como consecuencia da agresión se xerarán para o Concello.

4. O animal agresor será trasladado á dependencia que indiquen as autoridades competentes, someténdoo ao seu control durante 14 días. Logo do informe favorábel e sempre que o animal estea documentado, este período de observación poderá desenvolverse no domicilio habitual do animal baixo custodia do seu propietario.

5. Cando estea probada a agresividade dun animal de xeito fidedigno, será retirado polos servizos correspondentes logo do informe técnico no que se determinará o destino do animal.

6. Os propietarios de animais que causen lesións a persoas por motivos de agresión están obrigados a:

a) Facilitar os datos do animal agresor e os seus propios á persoa agredida, aos seus representantes legais e ás autoridades competentes que o soliciten.

b) Comunicar no prazo máximo das 24 horas seguintes os feitos á área de sanidade animal.

c) Someter ao animal agresor a observación veterinaria, así como facilitar todas as actuacións que supoña e comunicar as posíbeis incidencias do animal ás autoridades competentes.

7. Os veterinarios, clínicas, consultas ou hospitais veterinarios debidamente rexistrados e que voluntariamente participen en campañas promovidas por este Concello, quedarán obrigados a facilitar os datos que se lle requiran con finalidades estatísticas e/ou sanitarias.

8. O Concello queda obrigado a preservar estes datos de toda utilización, non podendo facilitar os mesmos a ningún particular.

Artigo 10

1. Con carácter xeral nas vías e espazos públicos os cans deberán ir provistos de bozo e correa ou cadea. Exceptuarase desta obriga o suposto de zonas especialmente habilitadas polo Concello para o espallamento dos cans. Non obstante o anterior, os cans potencialmente perigosos circularán sempre con bozo, mesmo nas referidas zonas.

2. As persoas ou entidades que necesiten desprenderse de animais de compañía mortos poderán facelo a través do servizo municipal competente, co fin de que a retirada do cadáver se faga nas condicións hixiénicas necesarias.

3. Os que observen a presenza dun animal morto na vía pública poden comunicar tal circunstancia ao servizo municipal competente, co fin de que retire o cadáver nas condicións hixiénicas que cumbran.

4. Queda absolutamente prohibido o abandono na vía pública de cadáveres de calquera especie animal.

Artigo 11

Ademais do censo municipal de animais de compañía e créase o rexistro de animais potencialmente perigosos. O contido do rexistro de animais potencialmente perigosos e censo municipal de animais de

compañía é o establecido no Decreto 153/98 do 2 de abril e Lei 50/1999 do 23 de decembro e Decreto 90/2002 do 28 de febreiro. No Concello de Santiago o rexistro de animais potencialmente perigosos e o censo municipal dependerá da Sección de Medio Ambiente e Sanidade.

1. Os propietarios ou posuidores de cans están obrigados a identificalos mediante un implante electrónico antes dos tres meses de idade ou ao mes da súa adquisición.

2. O implante electrónico deberá ter as seguintes características:

- * Estar pre-programado sen que permita a súa modificación posterior.

- * O sistema ten que manterse operativo a temperaturas ata os 70º C.

- * O código alfanumérico será único para cada animal, sen que poidan existir dous ou máis animais co mesmo código.

- * A estrutura do código alfanumérico que incorporen deberá cumprir co establecido na norma ISO 11.784.

- * O sistema de intercambio de enerxía entre o dispositivo e o lector deberá cumprir co establecido na norma ISO 11.785.

- * O tamaño será inferior a 12 milímetros de longo e 2,5 milímetros de ancho.

- * Estarán dotados dun sistema antimigratorio e o seu recubrimento deberá ser biocompatíbel.

- * Presentaranse individual e convenientemente esterilizados en envase que conteña a agulla e o inxector, e incluírá un mínimo de tres etiquetas co código de barras que conteña o código alfanumérico.

- * A implantación no animal do código establecido será efectuada por

un veterinario, nomeado para o efecto pola autoridade competente.

3. A morte, desaparición, cambio de domicilio ou transferencia de propiedade dos animais serán comunicados polos propietarios ou posuidores ao servizo correspondente dentro do período dos dez días seguintes a que se produzan.

4. O animal deberá ser identificado en presenza do seu propietario, figurando os seus datos nome, apelidos, enderezo, teléfonos de contacto e documento oficial de identificación e a súa sinatura no impreso oficial de identificación. Os responsábeis do rexistro e censo, despois de recibir a documentación remitida polo veterinario, no que constarán o nome, enderezo, número de colexiado, data na que se realiza a implantación da identificación e a entrega do documento ó propietario, e no caso de animais potencialmente perigosos o número de veterinario colaborador, procederán a procesar os datos e enviarán ao propietario do animal o documento acreditativo da identificación.

5. Os datos dos propietarios gozarán da confidencialidade e reserva que establece a normativa vixente nesta materia.

6. Neste rexistro e censo levarase nota de: baixas, perdas ou traslados fóra do Concello así como cantos cambios se produzan na titularidade.

7. Rexistro e Censo Municipais poderán ser consultados por tódalas administracións públicas e autoridades competentes, así como por aquelas persoas físicas ou xurídicas que acrediten interese lexítimo nos datos que constan nel. En todo caso, o tratamento dos datos será acorde co disposto na L.O 15/99 de protección de datos persoais. Neste senso serán responsable dos

ficheiros o Secretario Xeral do Concello ou persoa en quen delegue.

8. Os dereitos de acceso, rectificación, cancelación e oposición os datos contidos no Rexistro e Censo exercitaranse mediante a presentación da correspondente solicitude no rexistro xeral do Concello.

9. Os datos do Rexistro e Censo Municipal, que constarán en soporte informático, deberán ser remitidos ó Rexistro Galego de Identificación de Animais de Compañía no prazo máximo de 15 días contados dende o momento da inscrición dun animal potencialmente perigoso.

10. Todos os animais que figuren así inscritos, disporán da correspondente cartilla sanitaria na que constarán todos os antecedentes de identificación e sanitarios desde a súa primeira inscrición ata a morte do animal. Esta cartilla deberá estar a disposición das autoridades para súa comprobación cando fose requirido o posuidor para a súa presentación.

Artigo 12

1. O Concello recollerá os animais abandonados no centro de acollida.

2. Se o animal non está identificado reterase por un prazo de vinte días no refuxio municipal de animais, transcorrido o cal, daráselle o destino máis conveniente recorrendo, só en último termo, ao sacrificio.

3. Se o animal está identificado avisarase ao propietario, que disporá dun prazo de dez días para recuperalo unha vez pagados os gastos orixinados polo seu mantemento. Unha vez transcorrido este prazo, se o propietario paga os gastos, o centro de acollida municipal procederá de acordo co disposto no punto anterior.

4. Os animais recollidos no centro de acollida non poderán ser retirados del

polos seus propietarios sen que se satisfagan os gastos xerados pola súa identificación e inscrición no censo. Igualmente, pagarán os gastos de manutención, coidado, asistencia veterinaria e vacinación se non estivese acreditada.

5. Os medios a empregar na captura e transporte dos animais abandonados terán as debidas condicións hixiénico-sanitarias e estes serán atendidos por persoal cualificado.

Capítulo II

Dos cans que conviven coas persoas.

Artigo 13

1. O posuidor dun animal doméstico é responsable da súa protección e coidado así como do cumprimento de todas as obrigas contidas nesta ordenanza.

2. Os propietarios ou posuidores de cans están obrigados a censalos e identificalos nos termos previstos no artigo 11 desta ordenanza. O censo empregárase en supostos de comunicacións por morte ou desaparición dos animais rexistrados e para os cambios de propiedade.

Artigo 14

A vacinación ou tratamento obrigatorio dos animais domésticos será realizada polo órgano competente da Xunta de Galicia, con base na facultade prevista no artigo 9.1 da Lei 1/93, do 13 de abril.

Artigo 15

1. Exceptúanse do uso de correa ou doutro medio de suxeición, así como de bozo, os cans que se utilicen en tarefas agrícolas, gandeiras ou de caza mentres desenvolvan as súas actividades no ámbito rural ou aqueles que se empreguen na caza no tempo e forma legal; os que en compañía dunha persoa responsable circulen fóra dos núcleos urbanos por

terreos agrícolas ou forestais sempre que non concorra a presenza de terceiras persoas así como os cans guía de persoas con deficiencias visuais.

2. Queda absolutamente prohibido que os propietarios ou posuidores de cans deixen as deposicións dos seus animais nas beirarrúas ou nas zonas de paso de peóns e, en xeral, en toda a vía pública.

3. As deposicións que se produzan serán recollidas polos propietarios ou posuidores dos cans e colocadas de xeito hixienicamente aceptábel nos colectores de recollida de lixo ou nos lugares que a autoridade municipal destine expresamente para este fin. Queda prohibido depositalas nas entradas dos sumidoiros.

Artigo 16

As persoas que utilicen cans para a vixilancia de predios, obras ou calquera outra propiedade, deberán cumprir coas condicións establecidas no artigo 20 da Lei 1/93 do 13 de abril e, en todo caso, daralles alimento, aloxamento, espazo e curas axeitadas, ademais de telos debidamente censados e identificados. Así mesmo, deberán estar baixo a vixilancia e control do dono do inmóbel de forma que non poidan causar danos ás persoas, a outros animais ou ás cousas.

Advertirase en lugar visíbel a existencia dun can gardián.

Artigo 17

1. Compete ao Concello a responsabilidade superior na defensa e protección dos animais no termo municipal.

2. En caso de grave e persistente incumprimento por parte dos propietarios ou posuidores de animais domésticos das obrigas establecidas nos artigos precedentes, a autoridade municipal poderá

dispoñer o traslado deses animais a un establecemento axeitado, con cargo aos propietarios, e adoptar calquera medida adicional que se considere imprescindible.

3. Cando ingrese un animal doméstico no centro municipal de acollida por mandamento das autoridades competentes, a orde de ingreso deberá precisar o tempo de retención a que debe de someterse e a súa causa. O pagamento dos gastos e das taxas orixinadas corresponderá ao propietario do animal.

4. A retención e observación pode levarse a cabo no domicilio, de acordo co establecido no artigo 52 do Decreto 153/98.

5. A autoridade municipal poderá ordenar o traslado a outro lugar axeitado dos animais que non cumpran os condicionantes establecidos nos artigos 4, 5 e 6.

Artigo 18

Os propietarios ou posuidores de animais que non desexen continuar ténndoos deberán entregalos ao servizo municipal encargado da súa recollida ou a unha sociedade protectora. En todo caso os posuidores de animais poñerán os medios necesarios para evitar camadas non desexadas.

Capítulo III

Animais potencialmente perigosos

Artigo 19

Consonte o establecido no decreto 90/2002 do 28 de febreiro de 2002, entenderase por cans potencialmente perigosos aqueles nos que concorran calquera das condicións seguintes:

a) Cans que tiveran algún episodio de agresión a persoas ou ataques de certa entidade a animais ou a cousas.

b) Cans que foran adestrados para a garda e defensa.

c) Cans que polas súas características raciais puidesen ser aptos para o adestramento para a garda e defensa, e en concreto os pertencentes ás razas seguintes: Americano Staffordshire Terrier, Pit Bull Terrier, Bullmastif, Dobermann, Dogo Arxentino, Dogo de Burdeos, Dogo do Tíbet, Fila Brasileiro, Mastín Napolitano, Presa Canario, Presa Mallorquín (Ca de Bou), Rottweiler, Staffordshire Bull Terrier, Tosa Inu e Akita Inu. Tamén serán considerados neste apartado os cruces en primeira xeración destes, os cruces destas razas entre si ou cruces destes con outras razas, obtendo unha tipoloxía similar a algunha das razas anteriormente descritas.

d) Cans que manifesten unha marcada agresividade natural ou inducida mediante adestramento, malos tratos ou calquera outro medio. A agresividade será apreciada pola autoridade competente, de oficio ou logo de notificación ou denuncia e despois do informe dun adestrador ou veterinario designado para este efecto.

Artigo 20

Licencia para a posesión de animais potencialmente perigosos.

1. A tenza dos animais potencialmente perigosos requirirá a obtención previa dunha licencia administrativa outorgada polo concello, nos termos previstos no artigo 3 da Lei 50/1999, do 23 de decembro e no artigo 3 do Real decreto 287/2002 de 22 de marzo.

A solicitude de licencia administrativa para a posesión de animais potencialmente perigosos debe ir acompañada da seguinte documentación:

a) Fotocopia do DNI, que acredite a maioría de idade.

b) Certificado negativo de antecedentes penais expedido polo

Rexistro do Ministerio de Xustiza no que non se indiquen condenas por delitos de homicidio, lesións, torturas, contra a liberdade sexual e a saúde pública, asociación con banda armada ou de narcotráfico, así como non estar privado por resolución xudicial do dereito á posesión de animais potencialmente perigosos.

c) Certificado negativo de infracción administrativa expedido pola Delegación Provincial de Medio Ambiente de non ter sanción por infracción grave ou moi grave con algunha das sancións accesorias das previstas no apartado 3 do artigo 13 da Lei 50/1999 do 23 de decembro. Non obstante, no será impedimento para a obtención ou, de ser o caso, renovación da licenzia, ter suspensións temporais anteriores desta, sempre que no momento da solicitude, a sanción de suspensión anteriormente imposta estea cumprida integramente.

d) Certificado expedido polos directores dos centros de recoñecemento que estean debidamente autorizados, no que se indique a disposición de capacidade física e aptitude psicolóxica para a posesión de animais potencialmente perigosos.

e) Acreditación de formalización dun seguro de responsabilidade civil por danos a terceiros cunha cobertura non inferior a cento vintecinco mil euros (125.000 euros).

f) Para a posesión de animais salvaxes en catividade potencialmente perigosos esixirase ademais unha memoria descritiva das instalacións e das medidas de seguridade.

2. Esta licenzia deberá ser renovada cada cinco anos, coa finalidade de comprobar que o interesado segue a cumprir os requisitos que se lle esixiron para a súa obtención. Non

obstante, a licenzia perderá a súa vixencia no momento en que o titular deixe de cumprir calquera dos requisitos do apartado anterior. Calquera variación dos datos que figuran na licenzia deberá ser comunicada polo titular nun prazo de quince días, contado dende a data en que se produza ao órgano competente do Concello de Santiago.

3. Os donos dos animais potencialmente perigosos subscribirán un seguro de responsabilidade civil cunha cobertura mínima de cento vintecinco mil euros (125.000 euros), que se renovará anualmente, pola súa responsabilidade derivada dos danos que o animal poida causar a terceiros, aínda que fose cedido a outra persoa para o seu coidado. A constitución do citado seguro será requisito indispensable e previo para a identificación dos animais e inscrición no rexistro.

4. A licenzia indicará o número, data de expediente, a validez, o nome, apelidos e DNI, o enderezo do titular e a fotografía recente deste.

5. Unha vez comunicado o outorgamento da licenzia, concédeselle un prazo de 15 días para realizar a inscrición do can no Rexistro Municipal de animais potencialmente perigosos.

6. A obtención da licenzia para a tenza de animais salvaxes en catividade, considerados como potencialmente perigosos, requirirá, ademais dos requisitos especificados no artigo 3 da Lei 50/1999, do 23 de decembro, a presentación dunha memoria descritiva das instalacións e das medidas de seguridade utilizadas para impedir a fuxida dos animais. A dita memoria deberá estar subscrita por veterinarios, biólogos ou outros facultativos superiores ou medios que teñan acreditado no correspondente plano de estudos o

coñecemento ou estudio de etoloxía animal.

Artigo 21

Rexistro municipal de animais potencialmente perigosos.

1. Os titulares da licencia municipal deberán inscribirse no rexistro municipal de animais potencialmente perigosos, establecido con esta finalidade no Concello, no prazo de 15 días contados a partir da obtención da licencia.

2. Para a inscrición no rexistro, requiriranse os seguintes datos:

- Datos persoais do posuidor: nome, enderezo habitual, documento nacional de identidade e teléfono de contacto.

- Características do animal que fagan posible a súa identificación: idade, sexo, especie, raza, si é cruzamento de primeira xeración especificaránse as razas de procedencia, características externas.

- Número do microchip.

- Descrición da capa.

- Lugar habitual de residencia do animal.

- Función/aptitude do animal (compañía ou garda, defensa, caza).

- Certificado sanitario: expedido por un veterinario, que acredite con periodicidade anual, a situación sanitaria do animal e a inexistencia de enfermidades ou síntomas que o poidan facer potencialmente perigoso, así como unha certificación de que o animal carece de lesións ou cicatrices que puideran estar relacionadas coa utilización do animal en pelexas ou outras actividades prohibidas.

- Cartilla sanitaria actualizada nos tratamentos preceptivos e preventivos propios da especie e idade. Na cartilla sanitaria figurará a

catalogación de animal potencialmente perigoso.

- Copia da licencia municipal de tenza da animais potencialmente perigosos, a nome do propietario. Acompañarase de copia da póliza que xustifique ter formalizado o seguro de responsabilidade civil.

3. O concello remitirá os datos do Rexistro municipal ó Rexistro Galego de Identificación de Animais de Compañía e Potencialmente Perigosos nun prazo de 15 días, dende a súa inscrición.

Artigo 22

Obrigas dos posuidores de animais en materia hixiénico-sanitaria.

1. Os propietarios, criadores ou posuidores deberán manter os animais que estean baixo a súa custodia en axeitadas condicións hixiénico-sanitarias e cos coidados e atencións necesarios de acordo coas necesidades fisiolóxicas e características propias da especie ou raza do animal, en cumprimento da Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en catividade, e do Decreto 153/1998, do 2 de abril, polo que se aproba o regulamento que desenvolve a Lei 1/1993, do 13 de abril, en concreto nos seus capítulos IV, VII e X.

2. O propietario, posuidor ou criador dun animal que agrida a persoas ou a outros animais causándolles feridas de mordedura, será responsable de que o animal sexa sometido a recoñecemento dun veterinario en exercicio libre da profesión, en dúas ocasións dentro dos 15 días seguintes á agresión. Neste recoñecemento o veterinario responsable emitirá un certificado no que conste se o animal presenta ou non síntomas de enfermidade infectocontaxiosa.

Artigo 23

Obrigas dos posuidores de animais potencialmente perigosos en materia de seguridade cidadá.

1. Os propietarios, criadores ou posuidores de animais potencialmente perigosos terán a obriga de cumprir todas as normas de seguridade cidadá, establecidas na lexislación vixente e na lexislación sobre protección animal de Galicia, de xeito que garantan a óptima convivencia destes animais cos seres humanos e se eviten molestias á poboación.

2. As instalacións destinadas a albergar animais potencialmente perigosos pertencentes á fauna silvestre alóctona ou exótica precisarán cumprir as medidas de seguridade que eviten a fuxida destes animais. Todas as instalacións destinadas a albergar animais potencialmente perigosos deberán reunir como mínimo as seguintes medidas de seguridade:

a) As paredes e valados serán suficientemente altos e consistentes e deberán estar fixadas co fin de soportar o peso e a presión do animal, evitando as fuxidas.

b) As portas das instalacións deben ser resistentes e estar deseñadas para evitar que os animais poidan abrir os mecanismos de seguridade, sen producirles danos.

c) O recinto estará sinalizado coa advertencia de que se atopa no interior un animal potencialmente perigoso.

3. As instalacións en que se alberguen animais potencialmente perigosos deberán reunir as condicións establecidas na normativa sobre protección animal en Galicia, tendo en conta as especificacións técnicas correspondentes a cada especie.

4. Os animais potencialmente perigosos terán que circular, nas vías

públicas e nos lugares e espacios de uso público en xeral, atados con cadea ou correa non extensíbel de lonxitude non superior a dous metros, provistos do correspondente bozo homologado e axeitado para a súa raza, e en ningún caso poderán ser conducidos por un menor de dezaseis anos.

Artigo 24

Excepcións no cumprimento das obrigas dos propietarios de animais potencialmente perigosos.

1. Cando as circunstancias así o aconsellen, poderanse establecer excepcións ao cumprimento de determinadas obrigas dos propietarios nos casos de:

a) Organismos públicos ou privados que utilicen estes animais cunha función social.

b) Explotacións agrarias que utilicen cans de garda, defensa e manexo de gando, así como actividades de carácter cinexético.

c) Probas de traballo e deportivas con fins á selección dos exemplares que participan nelas e que están autorizadas e supervisadas pola autoridade competente, con exclusión dos exercicios para pelexas e ataque, segundo o disposto no decreto 90/2002.

2. As establecidas pola autoridade competente en función do artigo 13.2 do Decreto 90/2002.

Capítulo IV

Dos cans abandonados.

Artigo 25

Queda absolutamente prohibido abandonar calquera clase de animal vivo, especialmente cans, sancionándose o feito como risco para a saúde pública.

Artigo 26

Considerarase can abandonado aquel que non teña dono coñecido e, en

consecuencia, non estea censado nin identificado, ou aquel que circule libremente sen a presenza da persoa responsable.

Artigo 27

Cando se detecte a presenza dun animal abandonado, comunicarse ao Concello co fin de que proceda á súa retirada.

Artigo 28

1. Os cans abandonados atopados no termo municipal de Santiago serán recollidos polo laceiro municipal e ingresados no refuxio municipal de animais, onde serán alimentados debidamente, reténdoo ata que sexan recuperados, cedidos ou sacrificados. Os servizos municipais actuarán pola súa propia iniciativa e planificación ou por denuncias dos cidadáns.

2. Se o can non está identificado reterase por un prazo de 20 días, transcorrido o cal o servizo municipal do refuxio municipal de animais poderá darlle o destino máis conveniente, e só en último termo, sacrificalo.

3. Se o can está identificado avisarase ao propietario de forma inmediata, que disporá dun prazo de 10 días para recuperalo. Unha vez transcorrido este prazo, se o propietario non paga os gastos, o servizo municipal procederá de acordo co disposto no punto anterior.

4. Este Concello fomentará a adopción de animais domésticos abandonados, limitando o sacrificio eutanásico unicamente para os casos en que resulte imprescindible.

5. A retirada dos animais do refuxio municipal de animais deberá realizarse en horas de servizo, logo do pagamento das taxas correspondentes e, de ser o caso, da sanción que corresponda.

Artigo 29

1. Os animais de compañía aptos para seren adoptados deberán ser vacinados, desparasitados tanto externa como internamente e identificados previamente, para garantir unhas condicións sanitarias correctas.

2. Os cans potencialmente perigosos poderán ser cedidos en adopción sempre e cando superen as probas de socialización que demostren que o animal non é perigoso para a seguridade das persoas, para outros animais e que non van producir danos ás cousas, sen prexuízo do cumprimento das obrigas contidas no Decreto 90/2002, do 28 de febreiro e nesta ordenanza.

3. No momento da adopción, a entrega dun animal de compañía deberá ir acompañada dun documento de cesión no que consten os datos do centro doador, os datos do animal, o compromiso da persoa que adopta ao animal de asumir os gastos de prevención sanitaria e de identificación, así como de responsabilizarse del.

Artigo 30

Sen prexuízo das competencias da Xunta de Galicia en materia de vacinación obrigatoria dos animais domésticos e tendo en conta o carácter voluntario de tal tratamento, aconséllase a desparasitación externa e interna (hidatidose), así como a vacinación de cans e gatos.

Capítulo V

Da experimentación con animais.

Artigo 31

1. Toda actividade experimental con animais que poida causarlles dor, sufrimento, lesión ou morte deberá respectar a normativa específica aplicábel e, se é o caso, deberá contar coa autorización previa do órgano competente da Xunta de Galicia.

2. Os animais destinados á experimentación serán obxecto da protección e cuidados xerais previstos nesta ordenanza e na Lei 1/93 de 13 de abril.

3. A experimentación con animais desenvolverase baixo a dirección do persoal facultativo correspondente ou investigadores autorizados.

4. Os animais que non poidan desenvolver unha vida normal, como consecuencia da experimentación a que foron sometidos, serán sacrificados de forma rápida e sen dor.

5. En cumprimento da vixente normativa sobre protección dos animais utilizados para a experimentación e investigación científica, non poderán utilizarse para estes fins animais abandonados das especies domésticas que capturen os servicios municipais.

Capítulo VI

Protección dos animais

Artigo 32

Quedan prohibidas con carácter xeral e con respecto a todos os animais de compañía as seguintes conductas:

1. Causar a súa morte agás en caso de enfermidade incurábel ou necesidade ineludíbel (co fin de evitar sufrimentos ao animal ante unha enfermidade incurábel) e sempre baixo control veterinario.

2. Maltratar ou agredir de calquera xeito aos animais, ou sometelos a calquera práctica que poida causarlles sufrimento ou dano non xustificable.

3. Desatendelos, non alimentalos axeitadamente, non limpalos, non sometelos a asistencia sanitaria, non aloxalos de acordo coas súas esixencias naturais ou deixalos no interior de vehículos pechados.

4. Encirralos contra as persoas ou de xeito que poidan danar as cousas.

5. Abandonalos, tanto na vía pública como en vivendas ou noutros lugares pechados ou deshabitados, soares e obras, na medida en que non sexan atendidos cumpridamente neses lugares.

6. Utilizalos en espectáculos, pelexas, festas populares e outras actividades, se iso pode ocasionarlles sufrimentos, ou sometelos a condicións antinaturais, excluindo os espectáculos con regulamentación específica como resultan ser os taurinos.

7. Organizar pelexas entre animais ou encirralos a elas.

8. Exercer a venda de animais sen cumprir as condicións xerais sinaladas pola lei.

9. Exercer a venda ambulante de calquera animal, fóra dos recintos e datas expresamente legalizados, e sen respectar as condicións de legalidade absoluta respecto a cada especie animal e segundo a súa regulamentación específica.

10. Calquera outra conducta degradante que teña como vítima aos animais.

11. Queda expresamente prohibido, de acordo coa vixente lexislación, a posesión, exhibición, venda, compra o calquera outra manipulación con exemplares de fauna protexida, sexan vivos ou mortos.

12. Así mesmo os axentes da autoridade terán facultades para a confiscación dos espécimes a que se refire ou dos seus restos.

Capítulo VII

Establecementos zoolóxicos

Artigo 33

Os albergues, criadeiros, establecementos de venda, de recollida e de experimentación así

como os dedicados á exhibición de animais salvaxes en catividade, sen prexuízo dos condicionantes establecidos polo artigo 3 e a Lei de Galicia 1/1993, do 13 de abril, e polos artigos 33 e seguintes do Decreto 153/98, do 2 de abril, teñen que reunir as seguintes características:

1. Estar autorizados pola Consellería de Medio Ambiente da Xunta de Galicia.
2. Dispor de licenza municipal de apertura e funcionamento.
3. Dispor de servizos veterinarios suficientes e adecuados a cada establecemento.
4. As construcións, instalacións e equipos serán os axeitados para asegurar un ambiente hixiénico e facilitar as necesarias accións zosanitarias.
5. Deberán estar dotados de auga corrente en cantidade abonda para a súa axeitada limpeza, así como para a subministración de auga potábel aos animais.
6. Disporán dos medios para a limpeza e desinfección dos locais, materiais e utensilios que poidan estar en contacto cos animais e, de ser o caso, dos vehículos para o seu transporte.
7. Deberán realizar as desinfeccións, desinsectacións e desratizacións periódicas necesarias con produtos autorizados para tales fins.
8. Disporán dos medios necesarios para que a eliminación dos excrementos e augas residuais se realicen de forma que non supoña riscos para a saúde pública nin perigo de contaminación do medio.
9. Disporán dos medios necesarios para eliminar hixienicamente os cadáveres dos animais e demais materias contumaces ou entregarán estes residuos ao xestor

correspondente en condicións que garantan a salubridade e hixiene precisas.

10. As instalacións deberán permitir unhas condicións de vida axeitadas para os animais, de acordo coa súa natureza. Os tamaños mínimos que se consideran para os receptáculos son os seguintes:

- cachorro de can de raza mediana e grande: 1 m x 2 m
- cachorro de can de raza pequena: 0,75 m x 2 m

Considéranse cachorros ata os 12 meses de idade.

Os cachorros de razas grandes con idade superior a 4 meses disporán de 4 m x 2 m

11. Deberán dispor dunha zona de corentena que permita illar os animais enfermos ou sospeitosos de o estaren.

Capítulo VIII

Das infraccións e sancións

Artigo 34

1. Os axentes da autoridade e cantas persoas precisen ou coñezan feitos contrarios ao establecido nesta ordenanza teñen o deber de denunciar aos infractores.

2. Os animais dos propietarios denunciados por causarles sufrimento, por non os aloxaren en condicións hixiénicas e biolóxicas axeitadas, por desobedecer medidas dictadas pola autoridade municipal, por infraccións contra normas sanitarias ou por desprezo ás normas elementais de convivencia, poderán ser retirados polos axentes municipais.

3. O Concello poderá proceder á retirada ou custodia dun animal potencialmente perigoso, a cargo do propietario, como medida de carácter provisional durante a tramitación do procedemento sancionador.

A devolución destes animais, se procedese, farase unha vez tomadas as medidas correctoras que se impoñan.

Artigo 35

1. Para os efectos desta ordenanza será infracción administrativa o incumprimento das obrigas, das prohibicións e dos requisitos establecidos nela, así como o das condicións impostas nas autorizacións administrativas outorgadas ao seu abeiro.

2. A responsabilidade administrativa será esixíbel sen prexuízo do que corresponda no ámbito civil ou penal.

3. Nos casos de espectáculos prohibidos, incorrerán en infracción administrativa non só os seus organizadores senón tamén os donos dos locais ou terreos en que se realicen, a título oneroso ou gratuíto, así como terceiras persoas que dun xeito ou outro participen.

4. Considéranse responsábeis das infraccións os que por erro ou omisión participaran na súa comisión, o propietario ou posuidor dos animais ou de ser o caso, o titular do establecemento, local ou medio de transporte en que se produciron os feitos e, neste caso, o encargado do transporte.

Artigo 36

As infraccións clasificaranse en leves, graves e moi graves, atendendo a criterios de risco para a saúde e seguridade das persoas, grao de negligencia, gravidade do prexuízo producido e reincidencia.

Artigo 37

A tipificación das infraccións realízase de acordo coa Lei 50/99 do 23 de decembro e a Lei 1/93, do 13 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en cativeiro.

1. Tipifícanse, xa que logo, como infraccións leves:

- Maltrato a animais que non lles cause dor.

- A venda, doazón ou cesión de animais a menores de 14 anos ou incapacitados, sen autorización de quen teña a súa patria potestade, tutela ou custodia.

- A doazón de animais de compañía como premio.

- Non manter os animais en boas condicións hixiénico-sanitarias.

- Mantelos en instalacións non axeitadas.

- Non facilitarlles a alimentación axeitada ás súas necesidades.

- Utilizar animais en traballos que os inmovilicen, causándolles dor.

- Exercer a venda ambulante de animais fóra dos mercados e feiras autorizados.

- Posuír un can non censado nin identificado consonte o previsto no artigo 11 desta Ordenanza.

- Sacrificar animais en lugares públicos.

- Non recoller inmediatamente os excrementos evacuados por un animal de compañía na vía pública ou espazo público.

- Ocasionar molestias á veciñanza por incumprimento do establecido nos artigos 4.2 e 6.

- A entrada e permanencia de animais en locais dedicados á manipulación de alimentos.

- A circulación e permanencia de animais en piscinas públicas durante a tempada de baño.

- Abandonar na vía pública ou espazo público cadáveres de calquera especie animal.

- A infracción do establecido no artigo 10.1 desta ordenanza

- Calquera outra actuación que vulnere o disposto nesta ordenanza e que non veña tipificada como infracción grave ou moi grave.

- As contempladas como infraccións leves no artigo 13.4 da lei 50/99.

2. Son infraccións graves:

- Maltratar animais causándolles dor.

- Mutilalos sen necesidade ou sen o axeitado control veterinario.

- Abandonalos.

- A venda ambulante, reiterada, de animais en xeral, fóra dos establecementos, feiras e mercados legalmente autorizados.

- A venda de animais salvaxes en cativeiro fóra dos establecementos autorizados.

- A subministración de estimulantes non autorizados ou substancias que poidan atentar contra a saúde, agás cando sexa por prescrición facultativa.

- Non vacinar ou non administrar algún tratamento obrigatorio aos animais.

- A venda de animais enfermos, agás que se trate dun vicio oculto, non coñecido polo vendedor.

- A cría ou comercialización de animais sen cumprir os requisitos correspondentes.

- Ter animais perigosos sen as medidas de protección que estean fixadas.

- Incumprimento de calquera outra das condicións impostas nas autorizacións administrativas.

- As contempladas como infraccións graves no artigo 13.2 da lei 50/99.

- Considerarase, así mesmo, como infracción grave a reincidencia en infraccións leves. Entenderase que existe reincidencia cando se cometa unha infracción leve do mesmo tipo ca outra anterior no prazo do ano

posterior á notificación daquela. Requirirase que a resolución sancionadora adquirise firmeza.

3. Son infraccións moi graves:

- Maltrato a animais causándolles a morte.

- A organización e celebración de espectáculos, pelexas ou outras actividades con animais que impliquen crueldade ou maltrato ou poidan ocasionarlles sufrimentos.

- A venda de animais con enfermidades infecto-contaxiosas coñecidas.

- A venda de animais para experimentación sen a debida autorización ou a centros non autorizados.

- A esterilización ou o sacrificio de animais sen control facultativo.

- As contempladas como infraccións moi graves no artigo 13.1 da lei 50/99.

- A reiteración en faltas graves.

Considerarase, así mesmo, como infracción moi grave a reincidencia en infracción grave, entendendo que existe tal reincidencia cando se cometa unha infracción grave do mesmo tipo cá que motivou unha sanción anterior no prazo dun ano seguinte á notificación daquela. Requirirase que a resolución sancionadora adquirise firmeza.

Artigo 38

1. Consonte o establecido na Lei 1/93, do 13 de abril, as infraccións indicadas no artigo anterior serán sancionadas coas multas que seguen:

b. As leves, de 30,00 a 300,00 euros.

c. As graves, de 300,01 a 3.000,00 euros.

d. As moi graves, de 3.000,01 a 15.000,00 euros.

2. Consonte o establecido na lei 50/99 de 23 de decembro, as infraccións

indicadas no artigo anterior que se refiran a animais potencialmente perigosos serán sancionados coas seguintes multas:

- a. As leves, de 150 a 300 euros
- b. As graves de 300,01 a 2.400 euros
- c. As moi graves, de 2.400,01 a 15.000 euros

Artigo 39

Ademais das multas a que se refire o artigo anterior, os órganos competentes poderán imponer as seguintes sancións:

- a. Peche temporal ou definitivo, respectivamente para as infraccións graves ou moi graves, dos establecementos.
- b. A prohibición temporal ou permanente, respectivamente para as infraccións graves ou moi graves, do exercicio de actividades comerciais.
- c. A incautación dos animais obxecto de actividades ilegais ou de abandono, para calquera tipo de infracción.
- d. No caso de federacións ou de calquera outra entidade non lucrativa, para infraccións graves ou moi graves, poderase suspender temporalmente, ou en casos moi graves definitivamente, o exercicio das súas actividades.

Artigo 40

Para a gradación das multas ou determinación do tempo de duración da clausura a que fai referencia o artigo anterior, teranse en conta as seguintes circunstancias:

- A transcendencia social ou sanitaria ou o prexuízo causado pola infracción.
- O ánimo de lucro e a contía do beneficio obtido na comisión da infracción.
- A importancia do dano causado ao animal.

- A reiteración ou reincidencia na comisión de infraccións.

Artigo 41

O exercicio da potestade sancionadora prevista nesta ordenanza requirirá a incoación e instrucción do correspondente expediente administrativo de conformidade co disposto na Lei de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común e noutras disposicións regulamentarias que regulen o procedemento administrativo sancionador.

Artigo 42

Ao abeiro do disposto na Lei do parlamento galego 1/1993, do 13 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en catividade e o Decreto 153/98, do 2 de abril, que a desenvolve, a imposición das sancións previstas corresponde:

- Ao Alcalde, para as infraccións leves.
- Ao Director Xeral de Conservación da Natureza, para as infraccións graves.
- Ao Conselleiro de Medio Ambiente para as moi graves.

Artigo 43

As infraccións previstas nesta Ordenanza prescribirán, no caso das leves aos seis meses, das graves aos doce meses e das moi graves aos dous anos.

Disposición final.

Esta ordenanza entrará en vigor ao día seguinte da publicación no Boletín Oficial da Provincia da Coruña do acordo plenario de aprobación definitiva.

Esta Ordenanza Municipal de Posesión e Custodia de Animais foi aprobada polo Pleno da Corporación o 27 de marzo de 2003.